

17. mai 2023



NASJONALSONGEN

1. Ja vi elsker dette landet som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet med de tusen hjem,
elsker, elsker det, og tenker på vår far og mor
og den saganatt som senker drømme på vår jord,
og den saganatt som senker, senker drømme på vår jord.

5. Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud!
Landet ville han beskytte, skjønt det mørkt såg ut.
Alt hva fedrene har kjempet, mødrene har grett,
har den Herre stille lempet, så vi vant vår rett.
Har den Herre stille lempet, så vi vant, vi vant vår rett.

6. Ja vi elsker dette landet som det stiger frem,
furet værbitt over vannet, med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet for dets fred slår leir.
Også vi, når det blir krevet for dets fred, dets fred slår leir.

NORGE I RØDT, HVITT OG BLÅTT

Hvorhen du går i li og fjell,
en vinterdag, en sommerkveld
med fjord og fossevell,
fra eng og mo med furutrær
fra havets bryn med fiskevær
og til de hvite skjær,
møter du landet i trefarvet drakt,
svøpt i et gjenskin av flaggets
farveprakt.

Se, en hvitstammet bjerk oppi heien,
rammer stripen med blåklokker inn
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farve til breen,
det er Norge i rødt, hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnsstund
på benken i Studenterlund
der sitter han og hun,
to unge, nyutsprungne russ,
to ganske nylig tente bluss,
i 20 grader pluss.
Hun er som en gryende forsommerdag
som farves av gjenskinnet av det norske
flagg.

Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
og så rødt som det rø' hennes kinn,
hennes øyne er blå som fiolen,
hun er flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne,
og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

KONGESONGEN

Gud sign vår konge god
Sign han med kraft og mot
Sign hjem og slott!
Lys for ham ved din ånd
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott!

DEI VIL ALLTID KLAGA

Dei vil alltid klaga og kyta
At me ganga so seint og so smat
Men eg tenkjer dei tarv ikkje syta
Me skal koma um inkje so braadt

Lat oss inkje Forfederne gløyma
Under alt som me venda og snu
For dei gav oss ein Arv til a gøyma
Han er større en mange vil tru

Lat det merkast i meir en i Ordi
At me halda den Arven i Stand
At naar Federne sjaa att paa Jordi
Dei kann kjenna sitt Folk og sitt Land

